

stilling, og at derfor deres Bestræbelser i Retning af at tilvejebringe noget Godt paa det Omraade, lønnes med Udsigt til at vinde Præmie, finder jeg fuldkommen rigtig. Smidlerid maa jeg tilføje, at jeg kunde ønske nogle Forandringer foretagne i dette Lovforslag. § 1. er jo en Udfælg for sig selv, og man ser deraf, at Staten skal yde 25,000 Kr. til Præmier til unge Heste, Køer, Faar, Svin, Gierke o. s. v., og at disse 25,000 Kr. skulle fordeles mellem Landboforeningerne i Forhold til, hvad de selv anvende. Deraf faar man det Indtryk, at den Sum, som Staten saaledes skal tilskyde, skal slaas sammen med hvad Landboforeningerne selv yde, og altsaa kun kan komme Landboforeningernes Medlemmer ubetvulvende til gode. Naar man imidlertid betænkter, at mangen En af forskellige Grunde ikke kan være Medlem af en vis Landboforening paa Gænen, saa har han, kjøndt han maaste, er den Allerydgtigste til at lægge Vind paa Husdyravlens Fremme og har det største Kjenderblik, ikke Udgang til de Goder, Staten byder. Det er mig bekendt, at ved de Statsråd, der tidligere ere tilskydte Landboforeninger, har man skilt Statens Premier fra Landboforeningens, og det maatte man absolut gjøre til en nødvendig Betingelse her, at de, der ikke ere Medlemmer af vedkommende Landboforening og altsaa ikke ville kunne konkurrere til Landboforeningens Præmier, kunne komme til at nyde Godt af det Tilskud, Staten giver. Jeg vilde derfor ønske den Forandring, at det Tilskud, Staten giver til Landboforeningerne, vel bliver fordelt af disses Dommerkommitter, men blive Præmier for sig, saa at det altsaa kommer til at hedde, at Vedkommende har faaet i Præmie saa Meget af Statskassen og saa Meget af Foreningen. Paa den Maade vil den, der ikke er istand til at være Medlem af en Landboforening, komme til at nyde Godt af det Tilskud, Staten giver. — Med Hensyn til Lovforslagets andet Afsnit, som væsentlig omhandles i § 2 og de øvrige Paragrafer, da kunde jeg ønske Kommissionen sammensat paa en noget anden Maade. Man siger jo, at Kommissionen sammensættes paa den Maade, at Formanden udnævnes af Indenrigsministeren og de to øvrige Medlemmer af Amtsrådene. Jeg kunde ønske, at Amtsrådene udnævnte 4 Medlemmer. En Kommission paa 5 Medlemmer i Alt vilde være nok saa fylgdi til at foretage en Bestemmelse som en Kommission paa 3 Medlemmer, og jeg vil derfor lægge ikke lidt Vægt paa, at Kommissionen kommer til at bestaa af 5 Medlemmer istedetfor af 3. Dernæst skal jeg gjøre opmærksom paa, at, hvor der i § 4 omtales Befjendtgjørelsen om Deltagelse i Ordning af disse Præmier, er der kun sagt, at det er den nedsatte Kommission, der skal tage det i sin Haand og foranledige det bragt til offentlig Kundskab. Det forekommer mig ikke tilstrækkeligt; thi derved kan underforstaas, at man kun

avetterer i et autoriseret Blad, som maaste nærmest kun læses af Kjøbstadsbeboere, og ikke hovedsagelig af de Folk, som Lovforslaget nærmest gjælder. Det kan maaste ogsaa underforstaas, at det Hele skal bringes til offentlig Kundskab ved Sognestævne; men hvad er Sognestævnet nuomstunder? Nu læser man Alt i Bladene. Naar man gaar fra Kirke, venter man ikke efter at høre Sognestævnet; thi alle de Befjendtgjørelser, her ikke, har man set i de offentlige Blade. — Jeg kunde derfor ønske, at Bestemmelsen om at bringe Sagen til offentlig Kundskab blev præciseret lidt nærmere, saaledes, at man var sikker paa, at hele det vedkommende Distrikts Landbeboere kunne blive tilstrækkelig befjendte dermed. Forøvrigt tror jeg at kunne anbefale Lovforslaget. — Jeg vil hverken stemme mod det ved 1ste, 2den eller 3die Behandling; men gjøre, hvad jeg kan, for at faae det bragt videre frem, men naturligvis helst i en saadan Form, som jeg antager vil være den mest gavnlige for selve Sagen.

Naberg: Jeg kan være enig med den ærede foregaaende Aler (Clausen) i, at ønske dette Lovforslag fremmet; thi det forekommer mig, at det i det Hele indeholder ret gode Bestemmelser, og det er kun en videre Udviikling i den Retning, man hidtil er kommen ind paa med Hensyn til Husdyravlens Fremme. Derimod kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem for Randers Amts Ade Balgfreds (Bønløffe), der udtalte, at det var en Lykke, at Stamstutteriet var ophævet. Jeg har ikke kunnet spore, at Stamstutteriet, i alt Fald i de senere Aar af sin Levetid, har tilført nogen Ulykke. Jeg vil henvise det ærede Medlem til Nordsjælland; der vil han finde ikke saa faa gode Spor af den Virkning, der skrives sig fra Stamstutteriet. Naar det samme ærede Medlem ogsaa udtalte sig imod Præmiesystemet, ja, kort sagt, mod Statens Medvirkning til Husdyravlens Fremme, saa er jeg i den Henseende afgjort uenig med ham. Jeg tror, at det maa erkendes, at Præmierne ved de forskellige Dyrskuer have haft deres Indflydelse paa en Forbedring af Landets Husdyravl, og jeg tror, at særlig Svingstepremierne i de senere Aar have gjort megen Gavn i den Henseende, og det er navnlig Tilfældet, fordi de have været af en saadan Størrelse, at Folk have interesseret sig for at nyde med deres Svingste paa disse Stuer, idet det ogsaa har sin Betydning, at saadanne Stuer omfatte større Kredse, og at der komme flere der tilstede. Derimod har det Beløb, som har været tilstaaet i Præmier for de øvrige Husdyr, og som har været fordelt mellem de forskellige Landboforeninger, efter mit Skjøn i de senere Aar været aldeles utilstrækkeligt, og det fortjener derfor meget at paastjønnes, at Indenrigsministeriet har ladet det være sig magtpaaliggende at undersøge det Ønske, som har været